

ערכין
פרק ב'

ו ה מ ב ש נ א
 ב ש ק מ ש ע ו ה
 מ א ב י מ ש מ

ו ה ה ה ד ר מ
 נ י א מ ב ה
 ו א ו ה מ ל
 ר ק ע א א ל ה

א ש מ ט ה
 ע ה ק ל ו
 י ט ש ר ה ו ש
 ל א ש מ ק
 ו ש ל א ש מ
 פ ו ש ל ו ל

א ש מ ט ה
 א ש ה ו ש ל א
 ק י ל ל א א ב
 ש ע ש ו א ה א
 ב ו א א פ ב ל ת
 ע ר א י א א א
 ב ל ו ש ע ה א
 ה ו ה ש ו מ ו

ערכין
פרק ב'

ולא הנה מפה באבוב של נחושת אלא באבוב של קנה, מפני שקולו ערב. ולא הנה מחליק אלא באבוב יחידי, מפני שהוא מחליק יפה.

ד ועבדי הפהגים היו – דברי רבי מאיר. רבי יוסי אומר: משפחות בית הפגרים ובית צפריא ומאמאום היו משיאין לפהגה. רבי חנניא בן אנטיגנוס אומר: לויים היו.

ה אין פוחתין מששעה טלאים המבוקרין בלשפת הטלאים, כדי לשבת ולשני ימים טובים של ראש השנה, ומוסיפין עד לעולם. אין פוחתין משתי חצוצרות, ומוסיפין עד לעולם. אין פוחתין מתשעה פינורות, ומוסיפין עד לעולם. והצלצל לבד.

ו אין פוחתין משנים עשר לויים עומדים על הדוכן, ומוסיפין עד לעולם. אין קטן נכנס לעזרה לעבודה אלא בששעה שהלויים עומדים בשיר. ולא היו אומרים בנבל וכינור אלא בפה, כדי ליתן תבל בנעימה. רבי אליעזר בן יעקב אומר: אין עולין למגן, ואין עומדים על הדוכן, אלא בארץ היו עומדין, וראשיהן מבין רגלי הלויים, וצוערי הלויים היו נקראין.

